

عنوان مقاله:

الهیات سلبی از دیدگاه پروکلس

محل انتشار:

دوفصلنامه متافیزیک، دوره 4، شماره 13 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سعید رحیمیان - دانشیار فلسفه دانشگاه شیراز

زهرا اسکندری - کارشناس ارشد فلسفه دانشگاه شیراز (مسئول مکاتبات)

خلاصه مقاله:

الهیات سلبی یکی از رویکردهای الهیاتی در دوران معاصر است که اصطلاحاً به آن دسته از مکاتب الهیاتی اطلاق می شود که در تبیین معرفت نسبت به خدا، گزاره های سلبی را اصل قرار می دهند. در میان یونانیان، نوافلاطونیان به تفصیل به این بحث پرداخته اند. پروکلس یکی از نوافلاطونیانی است که در قرن پنجم پس از میلاد می زیسته و سالها ریاست آکادمی اتن را بر عهده داشته است. وی مهمترین فرد نوافلاطونی پس از فلوطین است. در آثار وی از طرفی شناخت ایجابی از مبدا نخستین غیر ممکن دانسته شده است و از طرف دیگر وجود اصولی همچون پیوستگی موجودات با احد، رجعت و نحوی دریافت فیض، مستلزم شناختی ایجابی از مبدا نخستین است. این نوشتار به بررسی مساله شناخت از دیدگاه پروکلس می پردازد و با رجوع به آثار وی سعی در حل پارادوکس مذکور دارد.

کلمات کلیدی:

الهیات سلبی، پروکلس، الخیر المحض، ساحت وجودی، ساحت زبانی، رجعت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1276531>

